

Міністерство освіти і науки України
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Факультет філології та журналістики

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

B.o. декана факультету філології

та журналістики

Валентина КОВАЛЬ

«08» листопада 2022 року

**ПРОГРАМА ВИПУСКНОГО ЕКЗАМЕНУ
ЗІ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ
ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ОС «БАКАЛАВР»
(денна і заочна форми навчання)**

Галузь знань: 01 Освіта / Педагогіка

Спеціальність: 014 Середня освіта (Українська мова і література)

Освітня програма: Середня освіта (Українська мова і література).
Журналістика

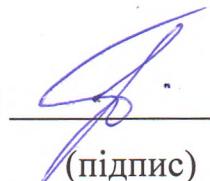
Умань – 2022

Програма випускного екзамену зі спеціалізації для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 014.01 Середня освіта (Українська мова і література) ОП «Середня освіта (Українська мова і література). Журналістика».

Укладачі: Савчук Н. М. – канд. філол. наук, доц., Січкар С.А. – канд. філол. наук, доц., Хлистун І.В. – канд. філол. наук, доц.

Програму випускного екзамену зі спеціалізації (Журналістика) схвалено на засіданні кафедри прикладної лінгвістики та журналістики (протокол № 5 від «22» грудня 2022 року)

Завідувач кафедри

прикладної лінгвістики та журналістики проф. Наталія ЦІМБАЛ
(підпись) (ім'я та прізвище)

Програму випускного екзамену зі спеціалізації (Журналістика) розглянуто та затверджено на засіданні науково-методичної комісії факультету філології та журналістики (протокол № 4 від «08» грудня 2022 року)

Голова науково-методичної комісії

факультету філології та журналістики доц. Ірина ГОНЦА

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

I. ВИМОГИ ДО ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ ВИПУСКНИКІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Випускний екзамен з курсу «Теорія і практика журналістики» для здобувачів освітнього ступеня «Бакалавр» є не тільки перевіркою теоретичних знань і практичних навичок, а й стимулювання їх подальшого саморозвитку та самовдосконалення.

На випускний екзамен виносяться основні питання з навчальних курсів «Журналістська майстерність», «Журналістська етика», «Реклама і PR», «Теорія і практика літературного редактування», «Теорія масової комунікації та інформації». Це дає змогу перевірити рівень підготовки майбутніх журналістів, виявити їхнє вміння самостійно поповнювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі, сучасних технологіях створення медіапродукту.

Програма екзамену охоплює матеріал, що пов'язаний з інформаційною діяльністю глобальних та регіональних медіа, роботою журналіста в інформагентствах, їх редакційною політикою та ідеологією. Також теоретичні питання та практичні завдання випускного екзамену ґрунтуються на знаннях поліжанової та полістилістичної сутності медіапродукту, журналістської діяльності з точки зору її інформативності, доцільності, об'єктивності та використання різноманітних зображенально-виражальних засобів.

Рекомендована програма складена з урахуванням вимог, що ставляться перед студентом на випускному екзамені, з метою виявити, наскільки різnobічними і глибокими є його знання з дисциплін.

Питання екзаменаційних білетів орієнтовано на перевірку знань випускника та його вмінь чітко будувати свою відповідь із використанням належної кількості фактів й аргументів, оперувати відповідним ілюстративним матеріалом для доведення висловленого, робити критичний аналіз твору з метою правильної оцінки та допомоги автору в удосконаленні форми і змісту матеріалу.

Випускник повинен засвідчити уміння застосовувати набуті знання на практиці, зіставляти факти та події у соціальному житті з метою формування нагальних журналістських тем, всебічно аналізувати історико-журналістські явища й використовувати отриманий досвід у власній журналістській роботі; аналізувати матеріали газет і журналів, програми телебачення і радіомовлення з приводу порушення етичних норм; готовати прес-релізи, інформаційні повідомлення, організовувати роботу центру зв'язків із громадськістю, роботу прес-служби; розкривати закономірності редакторської справи з умінням виокремити етапи редакційно-видавничого процесу та ролі редактора в кожному з них; фахово використовувати інформацію, робити змістовний аналіз процесів масової комунікації та ін.

Метою випускної атестації студента є визначення фактичної відповідності його підготовки вимогам освітньо-кваліфікаційної характеристики.

Програма комплексного кваліфікаційного екзамену зі спеціалізації «Журналістика» є нормативним документом Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, який розроблено кафедрою практичного мовознавства на основі освітньої програми спеціальності 014.01 Середня освіта (Українська мова і література) освітнього ступеня «Бакалавр» денної та заочної форм відповідно до затвердженого навчального плану.

Методика проведення випускного екзамену зі спеціалізації «Журналістика»:

Випускний екзамен зі спеціалізації «Журналістика» проводиться за білетами, які містять три питання. Відповіді на питання білета студент готує письмово на робочому місці і усно дає відповідь членам комісії.

Зміст білета формується таким чином, щоб тривалість усної відповіді з комплексного екзамену не перевищувала 0,5 академічної години.

Відповідь студента на випускному екзамені має задовольняти такі вимоги: науковість, знання та уміння користуватися понятійним апаратом науки; виклад відповідей на запитання у методологічному, комунікаційному, етичному аспектах, аргументація основних положень, відповіді з прикладами з

сучасної практики навчання та професійної діяльності;

володіння формами і методами наукового пізнання, вміння аналізувати сучасні соціальні та етичні проблеми, напрямки, концепції, джерела журналістського знання;

володіння основними поняттями, термінами, положеннями теорії журналістики, масової комунікації та інформації, журналістської майстерності, орієнтуватися на здобутки сучасної української і світової журналістської науки;

від студента вимагається добре володіння теоретичним матеріалом, уміння застосовувати його при обґрунтуванні редакторських правок під час роботи з авторським оригіналом.

Результати складання кваліфікаційного іспиту визначаються оцінками: «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» і оголошуються в день проведення іспиту після оформлення протоколу засідання ЕК.

Здобувач вищої освіти з освітньої програми «Середня освіта (Українська мова і література). Журналістика» повинен володіти такими загальними та спеціальними (фаховими) компетентностями.

Загальні компетентності:

ЗК 1. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.

ЗК 2. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

ЗК 3. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

ЗК 4. Здатність працювати в команді.

ЗК 5. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 6. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.

ЗК 7. Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 8. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 9. Здатність використовувати знання англійської мови в освітній діяльності.

ЗК 10. Розуміння культур та традицій інших країн.

ЗК 11. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

Фахові компетентності:

ФК 1. Здатність формувати в учнів предметні компетентності.

ФК 2. Здатність застосовувати у власній практичній діяльності сучасні підходи

(особистісно зорієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання української мови та літератури та зарубіжної літератури на підставі передового українського й міжнародного досвіду, ефективні методи й освітні технології навчання.

ФК 3. Здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з української мови та літератури, зарубіжної літератури аналізувати особливості сприйняття та засвоєння учнями навчальної інформації з метою корекції й оптимізації навчально-виховного процесу.

ФК 4. Здатність вільно володіти українською мовою, адекватно використовувати мовні ресурси, демонструвати сформовану мовну й мовленнєву компетенції в процесі фахової і міжособистісної комунікації, володіти різними засобами мовної поведінки в різних комунікативних контекстах.

ФК 5. Здатність використовувати когнітивно-дискурсивні вміння, спрямовані на сприйняття й породження зв'язних монологічних і діалогічних текстів в усній і письмової формах, володіти методикою розвитку зв'язного мовлення учнів у процесі говоріння й підготовки творчих робіт.

ФК 6. Здатність орієнтуватися в українському літературному процесі на тлі світового (від давнини до сучасності), уміння використовувати здобутки українського письменства для формування національної свідомості, культурного кругогляду учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві.

ФК 7. Здатність критично осмислювати нові художні тенденції в українській та світовій літературі, використовувати фахові знання з літератури, уміння й навички в галузі порівняльного літературознавства для аналізу літературного процесу.

ФК 8. Здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні методи й методики аналізу тексту.

ФК 9. Здатність власного державницькою позицією, особистою мовною культурою, ерудицією, повагою й любов'ю до української мови, літератури, історії виховувати національно свідомих громадян України.

ФК 10. Здатність застосовувати знання зі сфери соціальних комунікацій у своїй професійній діяльності.

ФК 11. Здатність формувати інформаційний контекст.

ФК 12. Здатність створювати медіа продукт.

ФК 13. Здатність організовувати й контролювати командну професійну діяльність.

ФК 14. Здатність ефективно просувати створений медійний продукт.

ФК 15. Здатність до провадження безпечної медіа діяльності.

ФК 16. Здатність створювати рівноправний і психологічно позитивний клімат для навчання, організовувати ефективну комунікацію між учасниками освітнього процесу (учнями, учителями, батьками та ін.), дотримуватися етичних норм у професійній діяльності та впроваджувати їх в освітній простір і суспільство.

ФК 17. Здатність виконувати власне дослідження (проект), узагальнювати й оприлюднювати результати діяльності з розроблення актуальної проблеми (у фахових виданнях, виступах тощо); застосовувати елементи теоретичного й експериментального дослідження у професійній діяльності.

ФК 18. Здатність розуміти вимоги до діяльності за спеціальністю, зумовлені необхідністю забезпечення сталого розвитку України, її зміщення як демократичної, соціальної, правової держави.

ПИТАННЯ ДО ВИПУСКНОГО ЕКЗАМЕНУ З ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ ЖУРНАЛІСТИКИ

ЖУРНАЛІСТСЬКА МАЙСТЕРНІСТЬ

Об'єктивна реальність і шляхи її відображення в журналістиці. Загальна методологія пізнання. Її репрезентація в процесі роботи журналіста над твором. Об'єктивна реальність і шляхи її відображення в журналістиці. Факт та його природа в журналістиці. Художній та публіцистичний підходи в журналістській творчості. Феномен цікавого в журналістиці.

Журналістський твір як творчий процес і особливості публіцистичного стилю. Журналістський твір як феномен публіцистики. Публіцистичний стиль:

відкрита тенденційність, емоційність, полемічність; близькість інтонації, буква і функція ораторської мови. Роль публіцистики в історії культури суспільних рухів. Методика накопичення і систематизації фактологічного матеріалу для підготовки публіцистичного твору.

Типологія аргументації в публіцистичному творі. Трансформування фактів, явищ, авторських оцінок в ідею. Системний конфігуратор ідеї публіцистичного твору. Сюжет і композиція публіцистичного твору. Композиційні прийоми. Заголовок публіцистичного твору. Деталь у публіцистичному творі. Портрет у публіцистичному творі. Пейзаж у публіцистичному творі. Чіткість, афористичність, сконденсованість ідейно-тематичні настанови тексту.

Загальна характеристика жанрів. Поняття про жанровий різновид. Інформаційні жанри. Аналітичні жанри. Художньо-публіцистичні жанри.

Робота над текстом журналістського твору. Задум, тема, ідея та концепція журналістського твору. Композиція, конфлікт та сюжет журналістського твору. Процес написання журналістського твору.

Процес написання журналістського твору. Психологічні передумови написання журналістського твору. Початок роботи над твором. Заголовок. Планування твору. Зачин твору. Лід. Творчий пошук засобів для втілення задуму.

Аргументація в журналістиці. Доказ і доведення як основа формування переконання. Логічна структура доказу й аргументації. Види аргументації. Засоби емоційного впливу.

ЖУРНАЛІСТСЬКА ЕТИКА

Поняття про мораль та етику. Сутність і норми етики. Мораль. Моральна свідомість. Структура моральної свідомості та її категорій.

Журналістська етика як специфічна галузь професійної етики Виникнення професійної етики та її настанови. Журналістська етика. Суспільне завдання журналіста. Етика і право. Розвиток журналістської етики в новітній історії України. Загальні принципи етики журналіста.

Журналістська професія і етика.

Права і обов'язки журналіста в контексті норм етики. Журналіст у ринкових умовах. Інформація з погляду журналістської етики. Демократія з погляду журналістської етики. Ринкові закони з погляду журналістської етики. Міжнародні принципи журналістської етики. Етика стосунків у редакції.

Журналіст і суспільство. Журналістська відповідальність. Культурні традиції в журналістській творчості. Етичні вимоги до журналістських повідомлень. Захист суспільної моралі в масмедіа. Журналістські права та обов'язки у світлі Європейської конвенції з прав людини. Журналіст і безпека держави.

Редакційна незалежність. Конфлікт інтересів: матеріальне заохочення; політична сфера; сумісництво; поведінка, усні заяви та особисті зв'язки. Дотримання принципу редакційної незалежності головним редактором. Редакційне обґрунтування теми публікації. Редакційна незалежність та інтереси засновника / власника.

Принципи журналістської етики та контроль за їх дотриманням. Системи контролю за дотриманням етичних норм. Дотримання етичних норм в Україні. Кодекс етики українського журналіста. Україна. Журналістські стандарти: нормативна довідка. Україна. Рекомендації щодо висвітлення виборів засобами масової інформації та захисту права на приватне життя.

Журналіст і джерела інформації. Загальні принципи роботи з джерелами інформації. Етичні вимоги в процесі роботи з фактами і джерелами інформації. Правила цитування. Плагіат. Переваги дотримання етичних норм поведінки.

Вимоги до інформації. Вимоги при роботі з інформацією. Перевірка даних і виправлення помилок. Відповідність інформації дійсності. Робота з чутками. Відокремлення фактів від коментарів. Методи прихованого збирання інформації. Фабрикування інформації. Плагіат. Маніпулювання інформацією.

РЕКЛАМА І PR

Поняття, сутність, завдання, види і засоби реклами. Законодавча база.

Протореклама. Первісна реклама в античному суспільстві. Реклама Середньовіччя, Ренесансу. Розвиток реклами в індустріальному суспільстві. Поява перших рекламних агенцій.

Реклама в США (піонери рекламного бізнесу, їх внесок в розвиток реклами). Розвиток європейської реклами. Новітня історія рекламного бізнесу на Сході. Українська реклама в добу Незалежності.

Рекламодавець, рекламне агентство, рекламна кампанія. Етапи ефективності рекламних комунікацій.

Рекламний маркетинг, медіапланування. Ефекти комунікації і рекламні стратегії. Медіа як рекламоносії.

Поняття, сутність, завдання паблік рілейшнз і законодавча база.

Різновиди і форми зв'язків з громадськістю. Правові аспекти зв'язків з громадськістю у взаєминах із засобами масової інформації.

Традиційні форми інформаційної роботи паблік рілейшнз. Технічні засоби і канали реалізації потреб паблік рілейшнз.

Історичні витоки PR. Світ PR-комунікацій. Професіограма зв'язків з громадськістю.

Структура PR. Планування PR-діяльності. PR-концепція.

Основи медіарілейшнз. Новинна комунікація. Категорії та моделі PR. «Кольоровий» паблік рілейшнз. PR-документи. PR-тексти.

Репутаційні PR. Комерційний PR. Галузевий PR. Політичний PR. Урядовий PR. Соціальний PR. Науковий PR. PR для шоу-бізнесу та спорту. Антикризовий PR.

ТЕОРІЯ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА ІНФОРМАЦІЇ

Розвиток теорій масової комунікації та інформації у ХХ ст.: витоки вчення про масову комунікацію, історико-концептуальні підходи до визначення поняття «масова комунікація»; б) теорія політичного контролю; функціоналізм; кібернетика; теорія використання і задоволення; теорія культивування; теорія медійної гегемонії; в) теорія масового суспільства; теорія гегемонії масової

комунікації; теорія егалітарної масової комунікації; концепція вільного потоку інформації; г) культурологічна теорія комунікації; бірмінгемська школа; теорія інформаційного суспільства; г) розвиток теорії масової комунікації в СРСР і в Україні.

Поняття масової комунікації. Періодизація. Умови функціонування масової комунікації. Структура масової комунікації. Функції і характеристики масової комунікації.

Людські (особистісні) фактори: соціально-психологічні фактори комуніканта, фактори діяльності комуніканта (активні чинники), соціально-психологічні фактори комуніката, фактори поведінки комуніката (пасивні чинники). Інструментально-технологічні фактори: фактор валідності засобу спілкування, фактор валідності технології спілкування, фактор надійності каналу спілкування. Ситуаційні фактори: фактор часу, фактор простору, фактор третьої особи.

Друковані засоби масової комунікації. Аудіовізуальні ЗМІ. Інформаційні агентства. Нові види мас-медіа. Особливості Інтернет-комунікації. Види Інтернет-комунікації.

Філософські напрями. Методологічні засади. Модель виникнення інформації. Визначення інформації. Аксіоми теорії інформації. Закони теорії інформації. Кодування інформації. Будова повідомлення. Передача інформації. Якість інформації. Кількість інформації. Новизна інформації. Цінність інформації. Достовірність інформації. Складність інформації. Компресованість інформації.

Основні види інформації в суспільстві. Масова інформація та її види. Суспільні ролі масової інформації. Функції масової інформації.

Види систем письма. Спеціальні системи письма. Кодування нетекстових повідомлень. Будова повідомлень масової інформації.

Актуальність. Репрезентативність. Доступність. Достатність. Оперативність. Точність. Зрозумілість. Старіння. Забування. Розпорощення.

Джерела інформації. Методи створення повідомлень. Види аналітико-синтетичного опрацювання повідомлень. Автоматизація опрацювання повідомлень.

Універсалізм професії журналіста. Професійні стандарти. Журналістське розслідування. Правова культура. Журналістська етика та саморегуляція. Соціологічна грамотність.

Типи подій. Механізми відбору і трансформації інформації. Об'єктивні механізми відбору і трансформації. Суб'єктивні механізми відбору і трансформації.

Основи масовокомуникаційного впливу. Визначення масовокомуникаційного впливу. Концептуальні засади масовокомуникаційного впливу. Професійні засади масовокомуникаційного впливу. Види масовокомуникаційного впливу: масове зараження, масова сугестія, масова маніпуляція.

Форми впливів мас-медіа: усний вплив, текстовий вплив, звуковий вплив, аудіовізуальний вплив. Вибір напрямів діяльності ЗМІ.

Концептуальні засади масовокомуникаційних технологій. Види масовокомуникаційних технологій. Технології проектування та змін соціального простору. Інформаційні технології. Інформаційні інтерактивні технології, або інтерактивні технології спілкування. PR-технології. Рекламні технології. Ефективність. Ефективність та дієвість. Ефекти. Види ефектів у масовій комунікації. Міф як результат масової комунікації.

Масовоінформаційна діяльність у сучасному суспільстві. Концепція інформаційного суспільства. Ознаки інформаційного суспільства. Масова комунікація глобального суспільства: а) поняття глобалізації, її ознаки; б) медійна проблематика у контексті глобалізації.

Відносини між політикою і ЗМК на макрорівні. Відносини між політикою і ЗМК на мезорівні. Вплив політики на мас-медіа під час передвиборної кампанії.

Інформаційний простір держави. Інформаційна політика держави. Інформаційна безпека. Інформаційні війни.

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ЛІТЕРАТУРНОГО РЕДАГУВАННЯ

Видавничі норми редагування дат і часу дня. Видавничі норми редагування нумерації ілюстрацій. Видавничі норми редагування переліків. Видавничі норми редагування посилань. Видавничі норми редагування скорочень. Видавничі норми редагування таблиць у тексті. Видавничі норми редагування формул. Видавничі норми редагування цитат. Видавничі норми редагування чисел і знаків у тексті. Видавничі норми редагування чужомовних текстів.

Види і методи коректури. Види семіотичних помилок. Вимоги до редагування підписів до ілюстрацій. Внутрішньотекстова перевірка фактологічного матеріалу. Дрібність і ступені рубрикації. Завдання коректора при роботі з текстом.

Загальна класифікація норм за змістом. Загальна класифікація норм за формулою. Загальна характеристика елементарних стилів мовлення, їх зв'язок з видами текстів. Загальні норми верстання. Загальні правила застосування коректурних знаків.

Класифікація тем повідомлення. Класифікація фактів. Композиційна структура повідомлення. Коректурні знаки для виправлення ілюстрацій. Коректурні знаки для виправлення текстової частини повідомлення.

Логіка тематичного відбору фактів, її типові порушення. Логічні засоби перевірки композиції. Межі втручання редактора в текст. Поняття “мовчазного компромісу”. Межі усунення помилок. Ступінь редактованості повідомлення. Методичні вимоги до аналізу мови і стилю повідомлення.

Норми безмакетного верстання. Норми макетного верстання. Операції логічного аналізу тексту. Вимоги логіки щодо побудови тексту. Основні прийоми компенсаційної коректурної правки при видаленні тексту. Основні прийоми компенсаційної коректурної правки при вставленні додаткового тексту.

Особливості діалогової і вкладеної композиційної структури. Особливості застосування методів контролю до повідомлень різного обсягу. Особливості

ілюстрацій як об'єкта редагування. Види, типи і жанри ілюстрацій. Особливості літературного, технічного і художнього редагування.

Поняття коректури. Ефективність коректури. Поняття норми редагування. Розмаїття класифікацій норм. Поняття рубрикації. Підпорядкованість рубрик. Поняття тексту. Розмаїття класифікацій тексту. Поняття фактологічного матеріалу.

Завдання редактора при роботі з ним. Послідовність застосування операцій контролю. Правка-переробка як різновид творчості.

Причини фактичної неточності і недостовірності тексту. Редакторська робота над текстами, що потребують правки-скорочення. Редакторський аналіз за якостями тексту. Різновиди композиційних шаблонів. Різновиди рубрик та їх вибір. Різновиди тематичної організації твору. Розмаїття визначень теми.

Специфіка і різновиди аналітичних методів. Специфіка правки-переробки. Специфіка редакторського аналізу за одиницями тексту. Специфіка редакторського аналізу за цілями аналітичних дій. Специфіка редакторського читання тексту. Специфіка роботи літературного редактора.

Стильова характеристика і особливості редагування аналітичних жанрів журналістики. Стильова характеристика і особливості редагування інформаційних жанрів журналістики. Стильова характеристика і особливості редагування публіцистичних жанрів журналістики.

Сутність і різновиди тематичного відхилення. Сутність правки, її основні завдання. Основні правила виправлення тексту. Сутність, види і норми верстання.

Текстові виділення і норми їх контролю. Текст-опис і особливості його редагування. Текст-роздум і особливості його редагування. Текст-розвід і особливості його редагування. Технічні правила переносів тексту.

Типові журналістські помилки, пов'язані з особливостями творчого процесу. Типові мовностилістичні помилки у журналістському тексті. Типологічні особливості Інтернет-тексту. Факт у структурі журналістського тексту. Якісні характеристики факту.

КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДЕЙ СТУДЕНТІВ НА ВИПУСКНОМУ ЕКЗАМЕНІ З ТЕОРИЇ І ПРАКТИКИ ЖУРНАЛІСТИКИ

Зміст критеріїв сформованості знань

Назва рівня сформованості знань	Зміст кваліфікаційного критерію сформованості знань
Понятійний	Знання та відтворення понятійно-категоріальної інформації про об'єкти, предмети та способи діяльності
Прикладний	Знання діалектичного зв'язку категорій, об'єктів, предметів та способів діяльності
Творчий	Знання діалектичного зв'язку категорій, об'єктів, предметів і способів діяльності, що є достатніми для формування та впровадження власної моделі професійної діяльності

Зміст критеріїв сформованості умінь

Назва рівня сформованості вмінь	Зміст кваліфікаційного критерію сформованості вмінь
Репродуктивний	Уміння відтворювати досвід практичної діяльності шляхом самостійного вибору та застосування типових методів (алгоритмів) діяльності в стандартних умовах
Алгоритмічний (евристичний)	Уміння вирішувати типові фахові завдання шляхом самостійного вибору та застосування типових методів (алгоритмів) діяльності в нових (нестандартних) умовах
Творчий	Уміння вирішувати фахові завдання шляхом самостійного вибору та застосування типових методів (алгоритмів) діяльності в нових (нестандартних) умовах, творчо використовувати результати дослідження

Критерії оцінювання відповідей студентів

90 – 100 балів /A/

Студент грунтовно, повно та послідовно викладає навчально-науковий матеріал, обізнаний із теоретичними підходами і концепціями, вільно володіє професійною термінологією; логічно і послідовно обґрунтуете свої думки; глибоко розкриває суть питання, застосовує теоретичні знання для аналізу мовних явищ, наводить точні приклади для їх ілюстрації. Демонструє уміння аналізувати, зіставляти, узагальнювати.

82 – 89 балів /B/

Студент виявляє глибокі знання і розуміння основних положень навчальних дисциплін, але допускає деякі помилки, які сам виправляє; у відповіді є поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу і незначні порушення норм літературної мови. Студент уміє зіставляти та узагальнювати засвоєний матеріал, робить власні висновки.

75 – 81 бал /C/

Студент виявляє достатні знання і розуміння основних положень з навчальної дисципліни, але допускає деякі помилки, які сам виправляє; у відповіді є недоліки в послідовності викладу матеріалу і незначні порушення норм літературної мови. Студент зіставляє та узагальнює вивчене, однак допускає помилки.

69 – 74 бали /D/

Студент виявляє знання і розуміння основних положень з навчальної дисципліни, але допускає значні помилки у викладі матеріалу, які свідчать про недостатньо глибоке засвоєння теоретичних понять; володіє матеріалом на репродуктивному рівні, демонструє початкові вміння; допускає помилки в мовленнєвому оформленні, у виконанні практичних завдань. Студент частково розкриває зміст.

60 – 68 балів /E/

Студент виявляє поверхові знання навчальної програми; не вміє виділити теоретичний і фактичний матеріал; непослідовно і невпевнено відповідає на запитання; допускає порушення норм літературної мови, не може пояснити мовні правила.

35 – 59 балів /FX/

Студент виявляє поверхові знання навчальної програми; не вміє виділити теоретичний і фактичний матеріал; неправильно відповідає на запитання; допускає грубі порушення норм літературної мови, не може виконати практичне завдання.

1 – 34 бали /F/

Студент не знає основного програмового матеріалу, не відповідає на питання, не може навести приклади, не володіє нормами літературного мовлення.

ЛІТЕРАТУРА

Базова література

1. Джекінс Ф. Реклама: Практ. посібник: пер. з 4-го англ. вид. / Доповнення і редакція Д. Ядіна. – К.: Знання; КОО, 2001. – 453 с.
2. Здоровага В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник. — 3-те вид. — Львів: ПАІС, 2008.
3. Іванов В.Ф., Сердюк В.Є. Журналістська етика: підручник / В.Ф. Іванов, В.Є. Сердюк. – К.: Вища школа, 2007. – 237 с.
4. Капелюшний А.О. Редагування в засобах масової інформації: Навчальний посібник. – Львів: ПАІС, 2005. – 304 с.
5. Лизанчук В. В. Журналістська майстерність : підручник / Василь Лизанчук. - Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2011.
6. Мойсеєв В.А. Паблік рілейшнз: Навч. посібник. – К.: Академвидав, 2007. – 224 с.3.2.4.
7. Основи реклами і зв'язків із громадськістю: підручник / За заг. ред. В.Ф. Іванова, В.В. Різуна. – К. : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2011. – 431 с.
8. Партико З.В. Загальне редагування: нормативні основи. – Львів: Афіша, 2001.
9. Партико З.В. Основи редагування. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2017.
10. Партико З.В. Теорія масової інформації та комунікації: Навчальний посібник – Л.: Афіша, 2008. – 292 с.
11. Практикум із журналістської етики [Текст]: Навчальний посібник / Передм. В. П. Мостового. – В. Ф. Іванов, С. В. Штурхецький. – Під ред. проф. В. Ф. Іванова. – К. : видавець О.Зень, 2012. – 320 с.
12. Різун В. В. Теорія масової комунікації: підруч. для студ. галузі 0303 “журналістика та інформація” / В.В. Різун.— К.: Видавничий центр “Просвіта”, 2008.— 260 с.

13. Різун В.В. Літературне редактування. – К.: Либідь, 1996. – 128 с.
14. Стеблина Н.О. Етика у сфері соціальних комунікацій (професійні стандарти у журналістиці, рекламі, PR) : Навчально-методичний посібник. – Львів: ПАІС, 2014. – 228 с.
15. Теорія масової комунікації та інформації : навчальний посібник / Укладач І. В. Хлистун. Умань : ВПЦ «Візаві», 2019. 119 с .
16. Тимошик М. Книга для автора, редактора, видавця: Практичний посібник. – К.: Наша культура і наука, 2006. – 560 с.

Допоміжна література

1. Багмут А. І., Бровченко Т. О., Борисюк І. В., Олійник Г. П. Інтонаційна виразність звукового мовлення засобів масової інформації. – К., 1994.
2. Богуславський О.В., Хітрова Т.В. Газетна журналістика: навчально-методичний посібник для спеціальності 6.030200 – Журналістика / О.В. Богуславський, Т.В. Хітрова; Класичний приватний університет. – Запоріжжя: Вид-во КПУ, 2003. – 104 с.
3. Вовканич С. Інформація, інтелект, нація. – Жовква, 1999.
4. Гоян О. Основи радіожурналістики і радіоменеджменту: Підруч. – 2-ге вид., допов. – К.: Веселка. – 2004.
5. Григораш Д.С. Теорія і практика редактування газети. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1966. – С.36-42.
6. Діброва Т. Г. Реклама сьогодні, або які реклами послуги потрібні українському ринкові // Маркетинг в Україні. - 2000. - №1 (3). – С. 34-36.
7. Етична журналістика: короткий посіб. за матеріалами тренінгів “Вивчення стандартів журналістської етики” / упоряд. С. Томіленко, Т. Бондаренко; Міжнародний фонд “Відродження”, Агентство з міжнародного розвитку США. – Черкаси : Медіaproфесіонал, 2007. – 56 с. – (Відкритий фонд для ЗМІ – Україна).
8. Засоби масової інформації: професійні стандарти, етика та законодавчі норми / уклад. Т. Петрів [та ін.]; ред. О. Бондаренко, М. Гаврилюк. – К.: Нічлава, 2006. – 100 с.
9. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник. – 3-те вид. – Львів: ПАІС, 2008.
10. Зелінська Н.В. Теоретичні засади роботи редактора над літературною формою тексту (літературне опрацювання тексту). – К.: УМК ВО, 1989.
11. Іванов В. Ф., Сердюк В. Є. Журналістська етика : Підручник / Передм. В. П. Мостового. 2-ге вид., випр. – К. : Вища шк., 2007.
12. Іванченко Р.Г. Літературне редактування. – К.: Вища шк., 1983.
13. Капелюшний А.О. Стилістика й редактування: Практичний словник-довідник журналіста. – Львів: ПАІС, 2002.

14. Капелюшний А.О. Стилістика. Редагування журналістських текстів: Навчальний посібник. – Львів: ПАІС, 2003. – 544 с.
15. Качкан В.А., Лизанчук В.В. Особливості підготовки матеріалів для радіо і телебачення. – Львів: ЛДУ, 1987.
16. Квіт С. Масові комунікації: Підручник. – К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. – 206 с.
17. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. – К.: Вища шк., 1982.
18. Корню Д. Етика засобів масової інформації / Д. Корню; пер. з фр. С. Гринцевич. – К.: К.І.С., 2004. – 130 с.
19. Кривошея Г.П. Теорія і практика журналістики: Навч. посібник. – К.: Книжкове видавництво НАУ, 2007.
20. Кузнецова О. Д. Професійна етика журналістів: посібник / О. Д. Кузнецова; Львівський національний ун-т ім. Івана Франка. – Л.: ПАІС, 2007. – 246 с.
21. Кузнецова О.Д. Журналістська етика та етикет: основи теорії, методики, дослідження трансформації незалежних видань України, регулювання моральних порушень. – Львів: Світ, 1998.
22. Кузнецова О.Д. Засоби масової комунікації. Посібник: Вид. 2-ге, перероблене і доповнене.– Л.: ПАІС, 2005. – 200 с.
23. Лизанчук В. В. Основи радіожурналістики: Підручник. – К.: Знання, 2006.
24. Литвиненко О. В. Спеціальні інформаційні операції. – К., 1999.
25. Михайлин І. А. Основи журналістики: Підручник. – 6-те вид. – Л., 2011.
26. Моисеев В. А. Паблик рилейшнз – средство социальной коммуникации. – К., 2002.
27. Моисеев В. А. Паблик рилейшнз: теория и практика. – К., 1999.
28. Основи масово-інформаційної діяльності: Підручник / А.Москаленко та ін. – К.,1999. – 634 с.
29. Почепцов Г.Г. Информационные войны. – М.:Рефл-бук, К.:Ваклер,2000. – 576 с.
30. Почепцов Г.Г. Теорія комунікації. –К.: Видавн. центр «Київський університет», 1999. – 656 с.
31. Приступенко Т.О. Теорія журналістики: етичні та правові засади діяльності засобів масової інформації: навч. посіб. / Т. О. Приступенко. – К.: Знання, 2011. – 351 с.
32. Різун В. В. Теорія масової комунікації: Підручник. – К.: Просвіта, 2008.
33. Хлистун Г.Ю. Етика засобів масової інформації в сучасних політичних умовах: автореф. дис... канд. політ. наук: 23.00.03 / Хлистун Ганна Юріївна; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Інститут міжнародних віносин. – К., 2005. – 20 с.
34. Ширченко Я.І. Журналістська етика: проблеми і концепції (світовий та вітчизняний досвід): автореф. дис... канд. наук із соц. комунікацій: 27.00.01 /

Ширченко Ярослава Іванівна; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Інститут журналістики. – К., 2008. – 16 с.

35. Шкляр В.І. Теорія і методика журналістської творчості: Конспект лекцій. – К.: Вид. МІЛП, 1999.

Інформаційні ресурси:

1. www.education.gov.ua – веб-сторінка Міністерства освіти і науки України
2. www.nduv.gov.ua – веб-сторінка бібліотеки імені В.І. Вернадського
3. www.tnpu.edu.ua – веб-сторінка Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка
4. <http://ua.ejo-online.eu/tag: European Journalism Observatory>.
5. <http://www.telekritika.ua>
6. <http://www.cje.org.ua>: Комісія з журналістської етики
7. <http://nsju.org.ua>: Національна спілка журналістів України (НСЖУ).
8. Українська ліга зв'язків з громадськістю. URL: www.pr-liga.org.ua
9. Офіційний веб-портал Державної архівної служби України. URL: <http://www.archives.gov.ua>
10. www.education.gov.ua – веб-сторінка Міністерства освіти і науки України.
11. www.nduv.gov.ua – веб-сторінка бібліотеки ім. В. Вернадського.
12. <http://msdn.microsoft.com> – Прес-реліз фірми Microsoft про виставку EnterEX, де відбулася презентація Windows Ukrainian Interface Language Pack;
13. <http://dict.linux.org.ua> – Проект англійсько-українського словника технічних термінів;
14. <http://dict.linux.org.ua/text/index.html> – Проект англо-українського словника технічних термінів;
15. <https://imi.org.ua>
16. <https://ms.detector.media>